

ČACHTICKÉ NOVINY

ROČNÍK 3

Č.3

SEPTEMBER 2017

NEPREDAJNÉ

ČACHTICKÝ POLMARATÓN

TJ SOKOL Čachtice v spolupráci s OÚ Čachtice a ZŠ IV. Sednice Tatrina v Čachticiach pripravila už tradične na hodovú sobotu 28. ročník obľúbeného podujatia rekreačných bežcov – Čachtický polmaratón. Priaznivé polooblačné počasie a občasný dážď, rovnako i jedinečná trať v prostredí Višňovskej doliny prilákali na trať 159 bežcov z rôznych kútov Slovenska, ale i z Čiech a Poľska.

Po zdolaní náročnej trasy sa celkovým víťazom v kategórii mužov stal Miroslav Ilavský z Dubnice, s časom 1:13:01. V ženskej kategórii dominovala domáca pretekárka Lucia Beláková s časom 1:27:18, ktorá sa stala i najrýchlejšou spomedzi bežcov z Čachtíc. Našu obec reprezentovalo celkovo 7 bežcov a bežkyň.

Súťaž štafiet vyhralo zoskupenie Triax My-

java časom 1:28:17. Vďaka úsiliu členov organizačného výboru, organizátorom, ako aj štedrej podpore sponzorov sa podarilo opäť pripraviť podujatie vysokej špor-

tovej a spoločenskej úrovne, a tak prispieť k dobrej reprezentácii obce Čachtice v oblasti športu.

Ing. Jaroslav Fraňo
predseda organizačného výboru

ČACHTICE - MIESTO NÁDEJE

Ráno, 20. augusta, sa deň zobudil do jemného mrholenia a zdalo sa, že slnko ani nevyjde. Ale pozvanie do Čachtíc, na takú významnú udalosť nemôže zmaríť ani hustý dážď.

Tento slávnostný deň, kedy si kultúrna verejnosť pripomína 170. výročie IV. sednice spolku Tatrin, sa do Čachtíc schádzali ľudia zblízka i zďaleka. Miestny odbor Matice slovenskej, pod vedením pani riaditeľky Palcútovej a jej spolupracovníkov, pripravili dôstojný a hodnotný program na oslavu tohto významného výročia. Čelní predstavitelia Matice slovenskej - JUDr. Marián Gešper, podpredseda MS JUDr. Štefan Martinkovič, Dr. Libuša Kľučková, Dr. Ivan Mrva, primátor Nového Mesta nad Váhom Ing. Jozef Trstenský, hostia, ale aj miestni obyvatelia, my všetci sme boli súčasťou osláv, ktoré sa tohto roku konali v rovnaký deň ako čachtické hody. Slávnostný deň sa začal v miestnom kostole

sv. Ladislava. Po úvodnom slove a privítaní hostí miestnym p. farárom Mgr. Jánom Mozoľom sa začala svätá omša, ktorú celebroidal miestny rodák, páter Pius, Jaroslav Majerovič.

postupovať pri uplatňovaní používania slovenského jazyka.

Slávnostné uloženie vencov k pamätnej tabuli na miestnej fare, ale i v parčíku pod farou, sprevádzal krátky kultúrny program,

Foto: Július Hrdý

Spoločný obed na miestnej fare nás na okamih vrátil do dávnych čias, kedy sa na rímskokatolíckej fare u Jozefa Urbanovského stretlo 58 vzdelaných národovcov Slovenska, aby si ujasnili ako šíriť medzi slovenským ľuďom osvetu a kultúru a ako

v ktorom okrem iných vystúpili primátor Nového Mesta nad Váhom, Mgr. P. Kozolka, Mgr. M. Kozárová a ďalší hostia.

Po kultúrnom programe sme sa všetci zapojili do spevov a dobrej nálady miestnych obyvateľov, ktorí slávilí svoje čach-

ČAČHTICE - MIESTO NÁDEJE

dokončenie z titulnej strany

tické hody už v peknom slnečnom dni. Každý takýto počín, každé pripomenutie si milníkov a osobností našich národných dejín má veľký význam v živote spoločnosti. V dnešných časoch, kedy je všetko národné a slovenské zatracované a znevažované, majú takéto zastavenia sa a zamyslenia sa nad udalosťami a osobnosťami našich dejín veľký význam. Sú ostrovmi nádeje, ktoré nám poskytujú pevnú zem a pripomínajú nám, že z nej pochádza naša podstata.

Čachtice patria k súostroviu našich národných dejín a preto je chvályhodné a zasluži si našu úctu každý, kto tieto ostrovy slovenskej nádeje spája a oživuje.

Mgr. Dáša Machalová

VYBERÁME Z ROKOVANÍ OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA (OZ)

Devätnásť riadne zasadnutie OZ sa konalo dňa 26.6.2017, na ktorom bol schválený záverečný účet obce Čachtice za rok 2016.

Poslanci neschválili zámer rekonštrukcie objektu pošty vo forme vybudovania dvoch bytových jednotiek nad stávajúcim objektom, kt. by boli v réžii obce a financované formou úveru. Ďalším uznesením bol schválený zámer pokračovania rekonštrukcie strechy na Drugetovskej kúrii. Taktiež schválili zámer zámény pozemku C KN 3005/4 vo vlastníctve Radeckého Mariana s novovytvoreným oddeleným pozemkom obce Čachtice za parcelami C KN 3005/3 alebo 3005/2 a zároveň doporučili dať vypracovať geometrický

plán, potrebný k tejto zámene. V závere zasadnutia schválili rozpočtové opatrenie č. 2/2017, v položke kapitálové výdaje: rekonštrukcia Pionierska cesta – upravený rozpočet po zmene a rozšírenie ZOS príprava stavby.

Uznesenia sú krátené. Plné znenia zápisov nájdete na WEB stránke obce Čachtice.

Opatovská I.

Uznesenia sú krátené. Plné znenia zápisov nájdete na WEB stránke obce Čachtice.

VESELO NA HODY

Mesiac august je už tradične mesiacom, kedy sa aj v našej obci „hoduje“. V tomto roku pripadli na 19. a 20. augusta 2017. I napriek tomu, že počasie si celé dva dni s nami „zahrávalo“, neubralo na veselosti. V sobotu po odštartovaní Čachtického polmaratónu zabával detičky a ich rodičov Šašo Luboš. Po ňom zahrála dychová hudba Krásinka z Dolnej Súče a hlavný program patrilo a cappelle Fragile. Bez použitia hudobných nástrojov odprezentovali známe rock/ pop/ jazzové hity svetových umelcov. Mimoriadne sa im v našej obci páčilo a súdiac podľa účasti a reakcií divákov, bola spokojnosť obojstranná. Milovníci rockovej hudby si prišli na svoje i pri Rockovanke, ktorá uzavrela sobotňajší program v neskorých nočných hodinách. Ozvučenie celého dňa bravúrne zabezpečil pán Michal

Urban so svojim kolegom.

Nedeľa sa niesla okrem hodov i v znamení osláv 170. výročia IV. Sednice Tatrána. Ich súčasťou bolo i vystúpenie folklórneho súboru Pobedímčan. Následne sa niesli obcou tóny

heligóniek v podaní veľmi žiadaného hudobného zoskupenia z Krasňan – Krasňancov.

Nechýbali po obidva dni atrakcie, ktoré ku hodom neodmysliteľne patria. Kolotoče, predajné stánky so sladkými dobrotami, či inými produktami. Touto cestou chcem poďakovať všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali pri príprave i realizácii týchto veselých dní. V prvom rade Obci Čachtice, že vyhradili v rozpočte finančnú čiastku na toto podujatie a za administratívne zabezpečenie. Poďakovanie patrí podnikateľom na pôde našej obce, ktorí s mimoriadnou

Foto: A. Novotná

ústretovosťou, sponzorsky napomohli udržať dobré meno Čachtíc, ako hostiteľa. Pomohli mi Espresso – Pizza Grande, Grófkín dvor, Pizzeria Bathory, Palatin, Alžbetka, 3 elementy, firma Texo Nové Mesto nad Váhom. Moje ďakujem patrí členom Komisie kultúry..., a poslancom OZ Mgr. Romanovi Krajčovičovi, Lubici Gogolovej, Milošovi Lacovičovi, Marekovi Bumbálovi, ďalej Miroslavovi Udworkovi, Danke Hanákovéj, Anne Olachovej. Najväčšie ďakujem patrí chlapcom zo služieb pri Obci Čachtice, za prípravu a zabezpečenie čistoty a technického vybavenia námestia i celej obce pred i po hodových dňoch. Môžem s dobrým pocitom konštatovať, že tímová práca zanecháva za sebou dobré výsledky, pocity i spomienky. Teším sa na ďalšiu spoluprácu.

S úctou a vďakou Alena Novotná

Foto: A. Novotná

SPRAVODLIVÍ MEDZI ČAČHTIČANMI

29. novembra uplynie 70 rokov od prijatia dôležitého dokumentu, ktorým OSN potvrdila plán rozdelenia bývalého britského mandátneho územia na židovský a arabský štát. Židom, ktorí na rozdiel od Arabov tento plán prijali, sa tým zaviazali ich stáročnú túžbu po vlastnom štáte, v ktorom nebudú prenasledovaní a utláčani ako minoritná skupina. Je priam osudovo symbolické, že sa tak stalo po najväčšom prenasledovaní v celých dejinách, v ktorom boli ľudia plánovito likvidovaní spôsobmi, ktoré odporujú nielen božím zákonom, ale aj prirodzenej ľudskej morálke.

So vznikom židovského štátu bude navždy spojená aj naša krajina, lebo tisíce slovenských židov si po prežití vojnových útrap dobrovoľne zvolili Izrael za svoju novú vlasť, kde odišli mnohokrát radšej s holými rukami, akoby mali niekedy v budúcnosti ešte raz podstúpiť podobné peklo. Je pekné, že títo ľudia, (aspoň tí, ktorí sa narodili na Slovensku) nezanevrelí vo svojich srdciach na Slovensko, ale stále sa považujú za jeho súčasť. Človek si to uvedomí pri stretnutiach, v ktorých zvyčajne zaznie z ich úst veta: „Veď všetci sme predsa Slováci...“

Zo 136 tisíc slovenských Židov zostalo po vojne len 30 tisíc a z nich 75 % odišlo neskôr do Izraela. Len malá časť z tých 30 tisíc sa vrátila z táborov smrti. Väčšina sa podarilo prečkať vojnu medzi ostatnými obyvateľmi Slovenska. Stalo sa tak vďaka obetavosti mnohých ľudí, ktorí sa nedali zmiasť vládnu ideológiou, ani náladami väčšiny, či vzniknutej davovej psychózy, ale dokázali po celý čas vojny ostať ľuďmi.

Na základe odvekej židovskej tradície sa pre týchto ľudí zaužíval pojem „Spravodliví medzi národmi“ a od r. 1963 zaviedol Židovský štát ako prejav večnej vďaky udeľovanie tohto čestného titulu všetkým, ktorí sa zaslúžili o záchranu aspoň jedného ľudského života. Jedná sa o tisíce ľudí na celom svete a medzi nimi sa nachádza aj menšia asi 560 členná skupina zo Slovenska. Napriek malému počtu patrí práve Slovensku čestné prvé miesto medzi všetkými národmi sveta v pomere počtu záchrancov na počet obyvateľov. Svedčí to o tom, že napriek zlému obrazu Slovenska,

ktorý sa podaril vytvoriť predstaviteľom vojnového Slovenského štátu, sa tu vždy našla početná menšina, ktorá si uvedomila, že človek stvorený na boží obraz, je vždy cennejší než akákoľvek iná ľudmi vytvorená štruktúra, či ideológia.

Medzi ostatnými Slovákmi, ktorých meno bude už navždy vytesané do múru cti v záhrade spravodlivých v pamätníku Yad Vashem v Jeruzaleme sa nachádza aj meno čačtického rodáka Rudolfa Šimončiča, od ktorého smrti práve tento rok uplynulo 40 rokov. Nasledujúce riadky sú výtahom z textu z pripravovanej encyklopédie „Spravodlivých medzi národmi“, o ktorej vydanie sa zaslúžilo Múzeum Židovskej kultúry na Slovensku:

„Rudolf Šimončič bol počas vojny veliteľom žandárskej stanice v obci Kostolné. Jehuda Oskar Biermann, tamojší rodák, ženatý, otec 9-ročného syna sa s R. Šimončičom poznal iba povrchno. Koncom marca 1942, v predvečer prvého transportu mužov do Poľska ho Šimončič vystríhal, že aj jeho meno sa nachádza na zozname. Biermann utiekol najskôr do lesa, neskôr sa skrýval na povale matkinho domu. V januári 1944 sa uchýlil do starobinca Ohel David v Novom Meste nad Váhom. V lete 1944, keď začínalo byť jasné, že Židov na Slovensku čakajú ťažké skúšky, začal nabádať súvercov, aby sa usadili v sedliackych domoch v okolí Kostolného.

Pomocou R.Šimončiča odviezol skupinu asi 60 Židov do okolitých dedín, ktoré boli pod dozorom jeho žandárskej stanice.

Bola medzi nimi aj veľká rodina Weissovcov z Dolného Kubína, ktorá sa vtedy zdržiavala v Novom Meste nad Váhom a usadila sa v dedine Hôrka v osamotenom mlyne. R.Šimončič im poradil, aby odišli na samotu Hodulov vrch, kde sa už vtedy ukrývali viacerí židia.

Na kopianiciach sa okrem ľudí z Nového Mesta nad Váhom a okolia, medzi ktorými sa ocitol aj otec terajšieho riaditeľa Múzea židovskej kultúry prof. Pavla Mešťana, ukrývali aj obyvatelia zo vzdialenejších oblastí Slovenska, ktorí sa sem uchýlili v nádeji na dožitie sa konca vojny. Medzi nimi treba spomenúť spisovateľa maďarskej menšiny V. Egriho, ktorý o týchto udalostiach napísal knihu.

R. Šimončič vedel o všetkých židoch vo svojom rajóne, z ktorých mnohým pomáhal aj finančne, aby zabránil ich prezradeniu. Pri náhodnej kontrole legitimácií v Šimončičovom obvode Nemci zistili, že sú niektoré opečiatkované len žandárskou pečiatkou. Šimončič sľúbil, že to preverí. Ešte v ten deň zohnal ostatné potrebné pečiatky a na druhý deň v skorých ranných hodinách navštívil všetkých okolo 100 skrývajúcich sa, aby im opečiatkoval preukazy.

Okrem skrývajúcich sa obyvateľov židovského vierovyznania, Šimončič poskytol úkryt priamo vo svojom dome alebo na kopianiciach ruským vojakom a 7 americkým letcom, za čo dostal po vojne ďakovný list od prezidenta Eisenhowera.

Už v polovici 60.-tych rokov začali záchranení robiť kroky, aby pre R. Šimončiča dosiahli uznanie jeho šlachetných činov a mohli ho privítať v Izraeli. Režim však kládol ich snaženiam nemalé prekážky a záchranca zomrel rok pre uznaním. Záchranení sa však postarali o to, aby na obrad odovzdania vyznamenania a vysadenia stromčeka v aleji Spravodlivých mohol prísť jeho syn.

19. marca 1978 pamätník Jad Vašem v Jeruzaleme udelil Rudolfovi Šimončičovi vyznamenanie Spravodlivý medzi národmi.

Ing. Miloš Šimončič, CSc.

AKO SME CESTOVALI DO TRAMPTÁRIE

Výborne na Krahuliach...

Býva zvykom v našej škole, že žiaci 3. ročníka sa zúčastňujú školy v prírode. Aj v minulom školskom roku 2016/2017 sme pre našich tretiaikov vybrali malebnú prírodu v Kremnických vrchoch, Školu v prírode „Tramptária“ v Krahuliach.

Deti i rodičia prišli 29. 05. 2017 ráno s úsmevom na tvári ale i s troškou pochybnosti, ako zvládnu ich ratolesti odlúčenie.

Ubytovali sme sa v peknom a čistom penzióne blízko lyžiarskeho vleku. Každé ráno nás čakali animátori a cvičili s deťmi rozcvičku. Počas dňa mali pripravené rôzne animácie: lukostrelba, jazda na autíčkach, tanec, divadlo, futbal, šperkárstvo, jazda na koni a iné. Deti si mohli vybrať animáciu podľa svojho záujmu aj nálady. Večerný program bol zaujímavý: tancovali, súťažili a boli aj v „Rozprávkovom lese“. Stretli tam Zlatovlásku, Mášu a medveďa a rôzne rozprávkové bytosti. Cestou na výhľadnú nad obcou Krahule a k miestu, kde je podľa súradníc „stred Európy“ si deti vyskúšali aj vytrvalosť a kondičku na turistike. Ani sme sa nenazdali a prišiel deň odchodu. 2. júna, cestou domov,

sme ešte navštívili krásne historické mesto Kremnica a slávnú mincovňu. Rodičia už netrpezlivo čakali svoje deti pred školou a boli radi, že zvládli skúšku samostatnosti i odvahy.

A my učiteľky sme spokojné odovzdali ratolesti bez úrazu rodičom.

Mgr. Alena Kubrická

SÚKROMNÁ MATERSKÁ ŠKOLA

Prázdniny sa skončili a my sa opäť stretávame v novom školskom roku 2017/2018. V pondelok, 4. septembra, sa otvorili dvere aj našej materskej školy. Stretli sa tu znova kamaráti, ktorí svojim spolužiakom rozprávali zážitky z prázdnin. No prvé dni priniesli so sebou aj množstvo zmien, s ktorými sa deti museli vyrovnáť. Obzvlášť tí najmenší, ktorým nástupom do materskej školy sa náhle zmenilo bezpečné rodinné prostredie za iné menej známe a cudzie prostredie. Niektoré deti zvládajú túto zmenu ľahšie, teda adaptácia na prostredie MŠ prebehne bez väčších problémov. Niektorým prináša tento nový začiatok veľké problémy. Sú plačlivé, odmietajú komunikovať s ostatnými rovesníkmi i dospelými. Nie je jednoduché malému dieťaťu vysvetliť,

prečo sa musí odlúčiť od maminy a tatina, že je to len dočasná zmena. Preň je najdôležitejší a najsilnejší okamžitý stav, a to, že ostáva bez mamy. Aj u dieťaťa, ktoré má doma mladšieho súrodencu môže prebiehať adaptácia ťažšie. Jednoducho zistí, že súrodenec ostáva doma a závidí mu, že bude mať mamu celé dopoludnie pre seba, zatiaľ čo jeho mama necháva v MŠ. Samozrejme s adaptáciou zápasieme aj my v našej MŠ. Problémy však nemajú len deti, ale i rodičia, ktorí rovnako ako ich deti, prežívajú toto odlúčenie ťažko. Je potrebné, aby sa s touto situáciou však čo najskôr vysporiadali. Čím menej

pochybností a neistoty uvidia deti v očiach rodičov, tým jednoduchšie sa budú novej situácii prispôbovať. Dôležitú rolu počas adaptácie zohráva samozrejme vek dieťaťa, jeho povaha a osobnosť, ale aj

samotní rodičia. Je preto veľmi dôležitá kooperácia, teda spolupráca dieťaťa, rodiča a učiteľa.

8. september je vyhlásený za Medzinárodný deň gramotnosti, oslavuje sa na základe rozhodnutia Organizácie Spojených národov pre výchovu, vedu a kultúru UNESCO od r. 1966. Pojem gramotnosť sa pred niekoľkými rokmi vysvetľoval ako schopnosť čítať, písať a počítať, spájal sa teda s učením v škole. No v dnešnej rýchlo meniacej sa dobe a spoločnosti sa pohľad na gramotnosť zmenil. Posunul sa do obdobia ranného detstva, teda materskej školy. V našej výchovno – vzdelávacej činnosti samozrejme tiež uplatňujeme aktivity zamerané na predčitateľnú, grafomotorickú a matematickú gramotnosť, ale už aj finančnú gramotnosť. Konkrétne v tento deň sme

deťom zahrli divadlo o Peťkovi, Janke a lastovičkách. Deti pozorne sledovali, s porozumením počúvali a odpovedali na otázky vyplývajúce z predneseného textu. Prostredníctvom pracovného listu, ktorý bol zameraný na grafomoto-

rickú a matematickú gramotnosť, mali deti pomôcť lastovičkám nájsť cestu za slniečkom do teplých krajín. A čo nás ešte čaká? Pred nami je ešte veľa výziev ako poskytnúť deťom čo najlepšiu predprimárnu edukáciu, pútavou for-

mou poskytnúť deťom čo najviac nových poznatkov, zdokonaľiť zručnosti detí, zorganizovať aktivity a podujatia pre deti, ich rodičov a širokú verejnosť (výstupenia, besiedky, účasť v súťažiach...).
Súkromná materská škola

NAŠA TRIEDA

Premýšľali ste niekedy o stromoch? O tom, aké sú pre nás dôležité? Čo pre nás znamenajú? Tieň v horúcom dni, čistejší vzduch. V búrke môžu znamenať aj nebezpečenstvo. Na začiatku je len maličké semienko, z ktorého akoby zázrakom vyrastie obrovský strom. Uvedomili ste si niekedy, aké sú vlastne mocné?

Občas mám pocit, že aj naša trieda je takým stromom. Nie je síce veľký, ale ako každý mladý strom, má veľa listov.

Každý list má svoju halúžku, niektoré sú k sebe bližšie, niektoré ďalej. No keď príde víchrica, nevzoprie sa jej len pár listov. Vzoprie sa celý strom. Celý strom drží spolu, celá naša trieda je jeden veľký celok.

No nie vždy je všetko dokonalé. Sú listy, ktoré sú samotné a opustené na najspodnejších konároch. Sú listy, ktoré si zabe-

rajú najviac slnečného jasu a pozornosti len pre seba. Nájdu sa aj také, ktoré ako by na strom ani nepatrili. A keby mohli, rýchlo by uleteli. No tak to už na svete chodí. A na školách obzvlášť. Nemôžu byť všetci „alfa listy,“ musia byť aj „bety“ aj „omegy.“

Ale dokázali by takéto problémy narušiť celú podstatu stromu? Podkopať korene? Myslím, že nie. Nikto nie je predsa rodená dokonalosť. A stále sa môžeme zlepšiť. Vždy je možnosť, vždy je nejaká cesta, ako sa dať veci napraviť a vylepšiť. A to je podľa mňa na tom všetkom najkrajšie. Nie je niekedy nádherné poúčiť sa z vlastných chýb a navzájom sa podržať v ťažkých chvíľach? Nie je úžasné pozorovať, ako za toľký čas všetci narastli a zblížili sa?

Možno si to ani neuvedomujeme, ale keď

porovnáme mladú sadenicu a strom, čo vyrástol, zbadáme veľký rozdiel. Konáre sú navzájom poprepletané, podporujú sa a pomáhajú si.

Už zostáva len rok, kým odídeme z našej školy. Opustíme, čo sme poznali tak dlho. Pôjdeme na strednú školu, budeme v novej triede, nájdeme si nových priateľov. Zasadíme nový strom. Ale ten už nebude rásť tak ako ten predchádzajúci. Nevravím, že bude horší, len bude iný.

Keď sa o starší strom po čase prestaneme starať, niektoré listy zožltnú a odpadnú. Ale nikdy sa nerozpadne celkom. Pevné priateľstvá pretrvávajú. A strom bude stáť ďalej.

Už navždy...

*Emma Madunická, 9.A
/Slohová práca/*

PUTOVANIE PO HRADOCH A ZÁMKOCH

Ani rokmi neubúda chuť poznať nepoznané.

V tomto roku sme absolvovali 3 zájazdy. V marci sme navštívili sklárne v Květnej, kde sme sa presvedčili o náročnosti práce sklárov. Užijú si peklo pri peciach, ale i veľký chlad. Vyskúšali sme si fúkanie do sklárskej píšťaly a bolo to ťažké.

Deň sme ukončili v Blatničke, kde sme po prehliadke moderného kostolíka skončili vo Vinnom sklepe p. Mičulku. Ochutnali sme niekoľko druhov vína – bolo vynikajúce, ale my si na naše čačhtické nedáme dopustiť. Nechýbalo výborne jedlo a jedinečný harmonikár, ktorý nás všetkých roztancoval.

V apríli sme si boli pozrieť Valtice, Lednice a lednický skleník. Bolo čo pozeráť. Popoludnie sme strávili v Lanžote. Počuli ste chýr „o šniciach“, ktoré robí p. Osíčková? Nuž nechodte tam! Okrem skutočne výborných rezňov sme si vypo-

čuli hodinový program spevu a veselých príbehov manželov Osíčkových. Máme na čo spomínať.

V júni sme sa zúčastnili 3-dňového zájazdu. Zájazd bol veľmi premyslene pripravený. Naplánovaný program, takže nezainteresovaný človek by povedal, že

to nie je možné uskutočniť. Navštívili sme Arcibiskupský palác v Kroměříži, vláčikom sme si prezreli Zámockú záhradu. Veľmi pekná a zaujímavá bola i Květná záhrada.

V Olomouci sme sa venovali historickým a kultúrnym pamiatkam. Naša vynika-

júca sprievodkyňa p.Vlasta Tučková nevynechala väčšinu z nich. Prezreli sme si niekoľko chrámov – niečo úžasné. Popoludní sme boli na hrade Šternberk. Mali sme dojem, že jeho majitelia ho opustili pred mesiacom. Posledný deň sme boli na hrade Bouzov. Zase pastva pre oči. Cestou do Dolní Moravy sme sa zastavili v Lošticiach, aby sme si nakú-

pili Olomoucké syrčky. Konečná naša zastávka bola v Dolní Morave „STEZKA V OBLACÍCH“, „Doporučujem, kto má možnosť, nech si to pozrie. Sedačkovou lanovkou nás vyviezli do 1116 m n. v. Potom sme kráčali po chodníku 750 m dlhom do výšky 55 m. Ale ten výhľad na všetky svetové strany bol úžasný! Treba to zažiť. Jeden z účast-

níkov zájazdu sa vyjadril: „Keby sme neboli nikde inde, len tu, stálo to zato!“ Že výlety, ktoré poriadame, sú hodnotné, zaujímavé, svedčí, že vždy máme plný autobus – 49 osôb. Už sa teším na ďalší zážitok – návšteva automobilky Volkswagen v Bratislave.

Helena Šimová

DRUŽOBNÉ STRETNIETIE DÔCHODCOV

Sú chvíle, kedy život plynie ako voda a ani si neuvedomujeme, že to všetko krásne čo nám život ponúka, netreba brať ako samozrejmú.

Je pekné, ak viete, že nie ste na tomto svete sám, ale sú okolo vás ľudia, ktorí vás majú úprimne radi a dokážu vás o tom presvedčiť kedykoľvek sa na nich obrátite. Aj keď si každý z nás žije svoj vlastný život, netreba sa uzatvárať do seba, ale nechať prúdiť pozitívnu energiu a rozdávať ľuďom radosť a šťastie.

Z tohto dôvodu JDS Čachtice už 16 rokov udržuje družbu z Klubom dôchodcov z Brna – Tuřany. 1.septembra nás navštívilo 47 dôchodcov. Predsedníčka JDS p. Šimová im pripravila veľmi pekný program. Najprv navštívili Čachtické podzemie – kde sa im veľmi páčilo, preto sa rozhodli podarovať ježibabku spolu s pesničkou. Po prehliadke sa presunuli do základnej školy, kde ich už čakalo 60 našich dôchodcov. Pani Šimová, všetkých privítala a pripomenula, že už 16 rokov sa takto stretávame, čo je na dnešné pomery veľmi vzácné. Po nej sa

ujal slova predseda klubu dôchodcov z Brna – Tuřany p. Vondruška, ktorý poďakoval za pozvanie. Vo vystúpení starostu p. Balalu zaznelo, že je obdivuhodné ako sú tieto stretnutia živé a úprimné, čo je iste zásluha oboch predsedov ako i samotných členov. Po obede bol pripravený program, ktorý nám spestril chvíle odpočinku. V programe vystúpili manželka Vlčkovci, za čo im veľmi pekne ďakujeme. Potom svojim tancom

upútala prítomných p. Janka Yasmína Krivánková, ktorej tiež patrí poďakovanie. Po uvedenom vystúpení nám popoludnie spestril hudbou p. Kabijev, ktorá nás nenechala sedieť, ale roztancovala celý sál. A ani sme si neuvedomili, ako čas letí a prišiel čas rozlúčky. Na záver vystúpil p. Vondruška, ktorý poďakoval za príjemnú atmosféru a zároveň pozval JDS Čachtice – členov na návštevu do Brna - Tuřany. Predsedníčka p.Šimová poďakovala za pozvanie a prisľúbila návštevu, zároveň poďakovala riaditeľovi ZŠ IV. sednice Tatrína p.Puchému za prepožičanie priestorov a všetkým prítomným za dobrú náladu, a tak prispeli zdarnému priebehu stretnutia.

Týmto stretnutím sme dokázali, že ľudský život má zmysel iba na pozadí iného ľudského života. no len ozajstného, teplého citom. Myslím si, že všetci odchádzali milo prekvapení a čo je dôležité, iste aj spokojní. Ak sa našli aj takí, ktorým sa niečo nepáčilo? Nevadí! Myslím si, že závideli.

Ing. Marianna Brhlovičová

SÚŤAŽ V RECITÁCII

Každoročne sa zúčastňujeme recitačných súťaží v prednese poézie a prózy. Náš „kolotoč“ začína u nás v školskom kole, odkiaľ postúpime do obvodového v Novom Meste nad Váhom a odtiaľ do okresného i krajského, ktoré sa koná v Bzinciach pod Javorinou. No nie je to také jednoduché. Treba vybrať ukážku, aby nám „sedela,“ ako hovorí pani učiteľka Imrišková, ktorá nás už piaty rok pripravuje a potom recitujeme, recitujeme, učíme sa naspamäť. Prózu prednášam ja – Aneta Kolníková a poéziu ja – Soňa Piscová. Sme žiačky deviateho ročníka a darí sa nám postupovať v jednotlivých kolách. Odmenou bývajú hodnotné knihy, perá, sponzorské darčeky, no my rady chodíme do Bzinc pod Javorinou. Cestujeme autobusom a prvou našou zastávkou je obchod

s potravinami, kde si nakúpime sladkosti na „prekonanie trémy,“ ako hovorí pani učiteľka. Recitujeme pred trojčlennou porotou v základnej škole, ktorá na nás pôsobí príjemným dojmom, miestnosti sú vždy slávnostne vyzdobené. Privíta nás pán riaditeľ, potom sa rozídeme do učebni, kde prednášame naše ukážky. Po obede ideme na slávnostné vyhodnotenie, ktoré je v obecnom úrade a väčšinou spokojné s výsledkami a odmenami utekáme na autobus. Sú to dni, ktoré si naplno užívame a určite budeme reprezentovať i stredné školy a stretávať sa s kamarátmi, ktorých už dobre poznáme.

Aneta Kolníková, Soňa Piscová, 9.A

ČAČHTICKÉ ATLETICKÉ HRY

O ľahkej atletike sa zvykne hovoriť, že je kráľovná letných športov, pre jej pestrosť a rozmanitosť rôznych disciplín ako sú behy, hody, či skoky.

A takéto ľahkoatletické preteky sme usporiadali dňa 14. 07. 2017 v ZŠŠST v Čachticiach. Spomenieme úspešné výsledky viacerých svojich žiakov.

Beh 60m

- I. miesto: Aneta Ščepková IV.A
- II. miesto: Samuel Imriška IV.A
- III. miesto: Aneta Gábrišová IV.B
- III. miesto: Dávid Zámečník IV.B

Beh na 500m

- I. miesto: Alexandra Turčeková IV.A
- II. miesto: Martin Surman IV.A
- III. miesto: Jakub Herák IV.B

Hod kriketovou loptičkou

- I. miesto: Jakub Herák IV.B
- III. miesto: Damian Imriška IV.A
- III. miesto: Tereška Opatovská IV.B

Skok do diaľky

- I. miesto Alexandra Turčeková IV.A
- II. miesto Dávid Zámečník IV.B
- II. miesto Aneta Ščepková IV.A
- II. miesto Samuel Imriška IV.A

Celkové umiestnenie družstiev bolo nasledovné:

- I. miesto: ZŠ ŠST Čachtice
- II. miesto: Fénix Čachtice
- III. miesto: ZŠ Podolie
- IV. miesto: ZŠ Považany

V tejto ľahkoatletickej tradícii chceme pokračovať, a preto uskutočnime ďalšie Čachtické atletické hry na tunajšej ZŠ.

Mgr. Lívia Gregorovičová

Už po 13 - krát pre vás milé mamičky, oteckovia, tetičky, babičky... pripravujeme tradičnú

jesenno – zimnú burzu

pre naše detičky od 0 do 15 rokov.

Oblečenie a obuv nielen na von ale aj do škôlky, školy či slávnostné príležitosti.

V ponuke budú rôzne hračky, knižky, drobnosti, ktoré určite potešia detičky napr. pod vianočným stromčekom.

V zimných mesiacoch mávajú deti karneval. Veríme, že dáke pekné masky si u nás vyberiete.

Ako novinku zavádzame zošit, kde budete môcť anonymne napísať, čo sa vám páči a čo naopak nie.

Každá pochvala nás motivuje pokračovať a s radosťou pre vás robiť mamaburzicku. No vieme aj to, že kritika nás posúva vpred.

Budeme tak môcť zlepšiť sa v našich slabých stránkach. Aj za kritiku vám budeme povďačné.

Nerobme z našich detí značkových konzumentov. Značky sú dôležité na cestách a nie na oblečení našich detí.

Deti potrebujú predovšetkým rodičov, čo ich ľúbia a venujú sa im.

Preto u nás môžete lacno nakúpiť a ušetrené „euráčky“ použiť napríklad na pekný výlet.

Tešíme sa na vás!

20.10.2017 od 16:00 do 17:00   21.10.2017 od 09:00 do 12:00

V priestoroch kultúrneho domu v Čachticiach.

Ak sa nájdú mamičky, ktoré by boli ochotné prísť pomôcť, neváhajte nás kontaktovať.

V prípade záujmu o predaj či pomoc prosím píšete na mamaburzicka@gmail.com

Všetci ste srdečne vítaní!

Tatiana Lacková

SUDOKU

		Ť	S		T	Ä		
	P		V		Ä		Á	
S		T				Ť		V
T	Ť		Á	V	P		S	R
			T		S			
P	I		R	Ä	Ť		V	T
Ť		I				R		Á
	Á		P		I		Ť	
		P	Ť		R	V		

Princípom je doplniť obrazec sudoku tak, aby v každom rade, v každom stĺpci a v každom z deviatich čiastkových štvorcov boli obsiahnuté všetky písmená. Vo farebne vyznačenom riadku je pokračovanie výroku Johna Ruskina. (JŠ)

DAJ DIEŤAŤU TROCHA LÁSKY

A STOKRÁT SA TI .....(dokončenie v sudoku)

John Ruskin

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

NARODILI SA:

JÚN 2017

Kožuch Lukáš 1304
Fabianová Gréta 1212

JÚL 2017

Gavlas Sofia 1279

AUGUST 2017

Cingelová Melany 994
Halienka Timotej 1280
Illés Adam 827

VYKROČILI NA SPOLOČNÚ CESTU ŽIVOTOM:

Jún 2017 Tomáš Omasta a Katarína Hollá

Júl 2017 Jozef Baláž a Žaneta Heráková

August 2017 Ondrej Herák a Jarmila Gabrišová

September 2017 Radoslav Polgár a Eva Kurincová

OPUSTILI NAŠE RADY:

JÚN 2017

Oľga Imrišková 912

Mária Struhárová 118

Zita Trebatická 1008

Júl 2017

Jozef Vykydal 624

Jozef Čechvala 1016/65

Rudolf Pečenár 232

August 2017

Matilda Vladová 1188

Božena Sirová 711

Jozef Križan 34

Peter Šedivý 1287

Jozefína Bučková 374/9

ĽADOVÉ REZY

CESTO: 25 dg pr. cukru, 20 dg Hera, 5 žĺtkov, 2 lyžice kakaa, 12 dg orechov nasekaných, šťava z 1 citróna, 2 lyžice rumu, 2 lyžice hladkej múky, 2 lyžice hrubej múky, sneh z bielkov

PLNKA: kondenzované sladené mlieko, 125 g masla

POLEVA čokoládová

Postup: cukor, Heru, žĺtky, kakao vymiešame, pridáme orechy, šťavu z citróna, rum, hl. múku a sneh, premiešame a dáme na papier upiecť. Vychladnuté cesto zbavíme papiera a naň natrieme plnku a polejeme čokoládovou polevou.

Plnka: Kondenzované mlieko uvarené v konzerve 2 hodiny, alebo kúpené hotové karamelové mlieko vychladnuté vyšľaháme s maslom.

Čokoládová poleva: 8 dg pr. cukru, 8 dg smetolu, 3 pol. lyžice mlieka, 2 pol. lyžice kakaa, 1 pol. lyžica maizeny – na miernom ohni rozpustiť a použiť.

Dobrá chuť želá Alena Novotná!

Čachtické noviny

Vydáva: **Obec Čachtice, Malinovského 769, 916 21 Čachtice, IČO: 00 311 464.**

Telefón: 0908 681 406, e-mail: aliss13@post.sk, obec@cachtice.sk. Periodicita vydávania periodickej tlače: štvrtročník. Zapísané v zozname periodickej tlače Ministerstva

kultúry SR pod číslom: MK – EV 5165/15, kód ISSN: 2453-7268. Grafická úprava a tlač: EASY-PRINT SK, Priemyselná 2, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, 0904 383 383. Do čísla prispeli: Ing. Jaroslav Fraňo, Mgr. Dáša Machalová, Iveta Opatovská, Alena Novotná, Ing. Miloš Šimončík CSc, Mgr. Alena Kubrická, Súkromná MŠ, Emma Madunická, Helena Šimová, Ing. Marianna Brhlovičová, Aneta Kolníková, Soňa Piscová, Mgr. Lívia Gregorovičová, Tatiana Lacková, Ing. Janka Šujanová Náklad: 1000 ks. Nepredajné.